

Πυκνώνουν οι μαζικές διαδικασίες και οι πρωτοβουλίες σε σωματεία, εργατικές λέσχες και συλλογικότητες εργασιακών χώρων για την προπαγάνδη και την επιτυχή πραγματοποίηση της διακλαδικής απεργίας που έχει αποφασιστεί «από τα κάτω» για την 1η Νοεμβρίου. Αιτήματα-αιχμή οι αυξήσεις στους μισθούς και οι συλλογικές συμβάσεις σύμφωνα με τις ανάγκες των εργαζομένων, και η προάσπιση των θέσεων εργασίας ενάντια στις απολύσεις και την εργοδοτική τρομοκρατία.

Τα σωματεία που έχουν πάρει απόφαση για 24ωρη απεργία την 1η Νοεμβρίου είναι οι σύλλογοι Εργαζόμενων στα Φροντιστήρια Καθηγητών, Μεταφραστών - Επιμελητών - Διορθωτών, Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου Αττικής, τα σωματεία βάσης εργαζομένων στις ΜΚΟ, και στην ψυχική υγεία, και τα σωματεία σερβιτόρων μαγείρων Αττικής, Κεντρικής Μακεδονίας, και εργαζομένων στη ΝΟΚΙΑ. Επίσης, μέχρι τώρα έχουν κηρύξει στάση εργασίας μέσα από γενικές συνελεύσεις για την ίδια ημέρα τα σωματεία Αττικό Μετρό, Αττικού Νοσοκομείου, οι σύλλογοι εκπαιδευτικών Π.Ε. Αριστοτέλης και Κ. Σωτηρίου και οι ΕΛΜΕ Α-Γ Β' Αθήνας, Ε' Αθήνας, Ελευσίνας και Ε' Θεσσαλονίκης. Η απεργιακή συγκέντρωση έχει εξαγγελθεί για τις 12μμ στα Χαυτεία ενώ τα σωματεία θα πραγματοποιήσουν από νωρίς το πρωί περιφρουρήσεις σε κομβικούς εργασιακούς χώρους του κάθε κλάδου.

Η πορεία προς την απεργιακή κινητοποίηση της 1ης Νοεμβρίου και ο τρόπος αμεσοδημοκρατικής οργάνωσής της αντανακλούν μια διαφορετική λογική για το ταξικό εργατικό κίνημα που έχουμε ανάγκη στη νέα εποχή. Ανεξάρτητο από την αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία τύπου ΓΣΕΕ, με διαδικασίες γενικών συνελεύσεων και πλατιών συσκέψεων, με πλαίσιο σε ρήξη με το κεφάλαιο και την κυβερνητική πολιτική, υποταγμένο στα εργατικά συμφέροντα και όχι στις «συμμαχίες» με την εργοδοσία.

Από αυτή την άποψη είναι κομβικής σημασίας η ευρύτερη στήριξη αυτής της απεργίας και της απεργιακής συγκέντρωσης, από άλλα σωματεία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, εργατικές λέσχες (όπως Κερασινού-Δραπετσώνας και Πατησίων-Κυψέλης, με εξορμήσεις σε χώρους εργασίας και σε γειτονιές), σχήματα και κινήσεις, φοιτητικούς συλλόγους, και αγωνιστές του μαχόμενου εργατικού κινήματος. Επομένως ήταν πολύ ενθαρρυντική η επιτυχία της σύσκεψης της Πέμπτης στα γραφεία του ΣΥΒΧΑ, με την μαζική παρουσία εκπροσώπων σωματείων, εργατικών και κοινωνικών συλλογικοτήτων, εργατικών λεσχών κ.α. , την συζήτηση για την ανάγκη στήριξης της απεργίας και το πλατύ μοίρασμα των υλικών της απεργίας. Σε μια τέτοια κατεύθυνση θα επιχειρήσει να συμβάλει και η σύσκεψη που καλείται την ερχόμενη Πέμπτη 25 Οκτωβρίου από την πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων για το συντονισμό (αίθουσα ΕΚΑ, 6μμ). Εκεί επιπλέον θα εκτιμηθεί η συνολικότερη κατάσταση όπως έχει διαμορφωθεί καθώς έχουν προκύψει νέα δεδομένα για τις επόμενες απεργιακές κινητοποιήσεις μετά και τις δύο τελευταίες αποφάσεις σε ΑΔΕΔΥ και Εργατικό Κέντρο Αθήνας.

Η ΑΔΕΔΥ στην πανελλαδική συνδιάσκεψή της που διοργάνωσε στα Γιάννενα αρνήθηκε ουσιαστικά τη συνάντησή της με τις αγωνιστικές πρωτοβουλίες σωματείων στον ιδιωτικό τομέα, «αντιγράφοντας» την πρακτική του ΠΑΜΕ να βάλει απεργία μία βδομάδα μετά. Έτσι και η πλειοψηφία των ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥΠ-ΠΑΣΚ, ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖ- Δ. Ανατροπή) αποφάσισαν με τη σειρά τους απεργία μία εβδομάδα ακόμα παραπέρα, στις... 14/11, μια απόφαση που πρακτικά ισοδυναμεί με γραμμή διάσπασης του κοινού απεργιακού μετώπου

δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και αποδυνάμωσης της μαζικότητας των κινητοποιήσεων. Οι δυνάμεις των Παρεμβάσεων τόνισαν την ανάγκη αναβαθμισμένου πολιτικά πλαισίου διεκδικήσεων σε κατεύθυνση ρήξης με τα όρια που θέτουν ΕΕ-ΔΝΤ-κεφάλαιο. Κατήγγειλαν την πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ που επιμένει σε πλαίσιο με αποσπασματικά αιτήματα, χωρίς σύγκρουση και απαίτηση ικανοποίησης των αναγκών των εργαζόμενων. Τόνισαν ότι δεν υπάρχει ανάγκη απλώς μια 24ωρης τουφεκιάς, αλλά απεργιακός αγώνας με προοπτική και κλιμάκωση, με κύκλο γενικών συνελεύσεων, με πανεργατικά χαρακτηριστικά, χωρίς καμιά αναμονή της ΓΣΕΕ, η οποία συνειδητά υπονομεύει κάθε προσπάθεια οργάνωσης αγώνα διεκδίκησης και ανατροπής.

Μια σημαντική ανατροπή των δεδομένων υπήρξε όμως προχθές το βράδυ στη συνεδρίαση της διοίκησης του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Η πρώτη δύναμη ΕΑΚ (ΣΥΡΙΖΑ, Φωτόπουλος) μετά από πίεση (δεν πρότεινε απεργία καν αρχικά) συμφώνησε για 24ωρη απεργία επίσης στις 14/11, και παρά το ότι είναι προκηρυγμένες οι απεργίες στις 1 και 8/11, ώστε να συμπέσει με την απεργία της ΑΔΕΔΥ. Το ΠΑΜΕ άλλαξε την πρότασή του για 8/11 και ψήφισε... απεργία για τις 14/11, ακυρώνοντας για άλλη μια φορά τις αποφάσεις δεκάδων συνδικαλιστικών οργανώσεων που είχαν αποφασίσει για 8/11 και αρνούμενο να στηρίξει την απεργία των σωματείων στις 1/11. Την απεργία στις 14/11 ψήφισαν τελικά η Νέα Πορεία (διάσπαση ΔΑΚΕ), το ΕΜΕΙΣ και η ΑΤΕ ΕΚΑ (που κατέθεσε εξ αρχής πρόταση στήριξης της απεργίας στις 1/11) ενώ καταψήφισαν οι ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, που ακολούθησαν πιστά την γραμμή απεργοσπασίας της ΓΣΕΕ.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ την Κυριακή 21 Οκτώβρη